

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ . . . Φο. χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις . . . Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἑ-
ρώπῃ . . . Φο. χρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ . . . Ρούβλ. 25
Ἐξάμηνος τὰ ἡμίση.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ . . . Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις . . . Λογ. Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας . . . Φο. χρ. 25
Αἱ συνδρομαὶ ἐτήσιαι.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται ἡμισίαν Λόγ. (2).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ Ἑβδομαδιαία Ἐπιθεώρησις. — Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις. — Κοινὰ νόμιμα ἢ τὸ παρ' ἀρχαίοις Ἑλλήσιν διεθνὲς δίκαιον (ὑπὸ Ν. Γεωργίτην, δικηγόρου. — Περὶ τοῦ Ἀνδίου ποταμοῦ (ὑπὸ Π. Γ. Παπακωνσταντίνου δ. φ.). — Ἀλφρέδος ΤΕΝΝΥΣΟΝ (ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου). — Νομισματολογικὰ. — Ποικίλα. — Γενικαὶ σημειώσεις. — Γνώμαι δοφών. — Ἀριθμητικὰ (ὑπὸ Η. Βαλσαμάκη). — Ναυτικὴ τέχνη (τὸ ναυτικὸν τῶν ἀρχαίων κατὰ τὸν Βίκτορα Βέτσην). — Αἱ πλῆγαι τοῦ κόσμου. — Ἀκαδημαϊκὰ. — Μαγδαληνὴ (Εὐσεβὴς μῦθος). — Κορώνα ἢ γράμματα, (τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά υἱοῦ).

Η

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ἀπὸ τοῦ πεντηκοστοῦ τρίτου τεύχους αὐτῆς εἰσερχομένη εἰς τὸ δεύτερον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἔτος, ρυθμισθήσεται οὕτως, ὥστε νὰ ἐξυπηρετῶνται δι' αὐτῆς πᾶσαι αἱ τῆς κοινωνίας τάξεις, ἀπὸ τοῦ ἐπιστημονοῦς μέχρι τοῦ ὅπωςδήποτε παιδείας ἀψαμένον· ἐφ' ᾧ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἄρθρα θέλουσι περιστρέφεσθαι τὸ πλεῖστον περὶ ζητήματα τῆς ἡμέρας (actualités), ἀποβλέποντα ἔνθεν μὲν εἰς τὴν μετάδοσιν τῆς παρ' ἡμῖν, τῆς ἐν Ἑλλάδι τῆς ἐν Εὐρώπῃ, τῆς ἐν Ἀμερικῇ καὶ ταῖς ἄλλαις χώραις καθόλου πνευματικῆς καὶ πολιτικῆς κινήσεως, ἔνθεν δέ, ὡς καὶ τὰ τῶν κρατίστων εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων φιλολογικὰ παραρτήματα πράττουσιν, εἰς τὴν παροχὴν ἐκάστη τάξει τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς ἀναγνωσμάτων τερπνῶν ἅμα καὶ ἐνδιαφερόντων αὐτῇ. Ἡ Ἱστορία, ἡ Φιλολογία πάντων τῶν ἐθνῶν, ἡ Πολιτικὴ, ἡ Καλλιτεχνία, τὸ Θέατρον, ἡ Ἐπιστήμη καθόλου, ἡ Μουσικὴ, τὰ Οἰκονομικὰ κτλ., πάντα θ' ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐπιθεωρήσει. Τακτικῶς δὲ θὰ δημοσιεύωνται αἱ ἐξῆς Ἐπιθεωρήσεις: Πολιτικὴ, Φιλολογικὴ, Ἐπιστημονικὴ, Παιδευτικὴ, Θεατρικὴ πάντων τῶν θεάτρων, Μουσικὴ καὶ Οἰκονομικὴ, καὶ Μυθιστορήματα καὶ Διηγήματα τῶν κρατίστων εὐρωπαϊκῶν γραφίδων. Τὰ ἄρθρα θέλουσι γράφεσθαι ὑπὸ ἐδικῶν λογίων ἀνδρῶν, ἢ δ' ἐπιστοσίᾳ τοῦ φύλλου, ἀνατεθεῖσα ἐδικῶ ἀνδρὶ, θέλει ἔχει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς τὰ σπουδαιότατα τῶν φιλολογικῶν παραρτημάτων τῶν εὐρωπαϊκῶν φύλλων καὶ περιοδικῶν συγγράμματα, πρὸς ἃ πᾶσα προσπάθεια καταβληθήσεται ὅπως ἐφάμιλλος ἡ Ἐπιθεώρησις καταστῇ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Οὐχὶ ἀδίκως ἐλέγετο τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ ἐν τῇ στίλῃ ταύτῃ ὅτι τὰ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ὀρίζοντος ἐπιφανόμενα εἰρηνικὰ σημεῖα μικρὸν καθησυχάζουσι τὴν κοινὴν ἐν Εὐρώπῃ γνώμην μετ' ὅλας τὰς περὶ ἐξασφάλισέως τῆς εἰρήνης δηλώσεις τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ καὶ τὰς διακηρύξεις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ αὐτοῦ, κόμπος Καλνόκη, ὅστις, ἀπαντῶν εἰς τὸν νεοτσέχον βουλευτὴν Ἐνμ., ἐπειράθη νὰ παρακάμψῃ τὸν σκόπελον καὶ νὰ τηρήσῃ γλῶσσαν, ἐπικυροῦσαν μᾶλλον ἢ διαψεύδουσαν τὰς περὶ εἰρήνης διαβεβαιώσεις τοῦ ἀρχοντος αὐτοῦ. Καὶ οἱ ἐπιπολαῖες ἐτι μελετῶντες τὸν λόγον τοῦ κόμπος δὲν δύνανται νὰ μὴ ἀνομολογήσωσιν ὅτι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ δὲν ἠκούσθη φωνὴ ἀληθείας καὶ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα ἀπέβη ὅλως ἀντίθετον τοῦ προσδοκωμένου. Τὸ ἔρκος τῶν ὁδόντων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς δυναδικῆς μοναρχίας διεξέφυγον φράσεις, ἐν αἷς ὑπολανθάνει σπουδαία πολιτικὴ σημασία, ἐξεγείρουσα τοῦ ληθάργου καὶ αὐτοῦς τοὺς ἀμβλυωποῦντας, οἵτινες, εἰς τὸ γράμμα μόνον περιοριζόμενοι, οὐδέποτε ἐπειράθησαν νὰ διηλύσωσι τὰ λεχθέντα καί, αἶροντες τὸν περικαλύπτοντα αὐτὰ πέπλον τοῦ ἀπορρήτου καὶ τῆς κρυψινοίας, νὰ διῶδωσιν ὑπ' αὐτὴν τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων οὐσίαν, τὴν μετέχουσαν πολλάκις ἀπροσδοκίτου ὅλως σπουδαιότητος. Καὶ ὄντως ὁ κόμπος Καλνόκης ἀπαντῶν εἰς τὰς περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν μετὰ τῶν συμμάχων δυνάμεων συνθηκῶν ἐπερωτήσεις τοῦ εἰρημένου τσέχου βουλευτοῦ, σφόδρα καθαψαμένου τῆς τριπλῆς συμμαχίας, ὡς προκαλούσης τὴν μὴνιν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ δυνάμεως, εἶπεν ἐν ἄλλοις ὅτι ἡ αὐстроγερμανικὴ συνθήκη φέρει ἀμυντικὸν χαρακτῆρα· ἐὰν ἤδη ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι πρὸς τῇ συνθήκῃ ταύτῃ ὑπάρχει καὶ ἡ μετὰ τῆς Ἰταλίας συνθήκη τῆς μοναρχίας καὶ ὅτι περὶ τοῦ δευτέρου τούτου συμβολαίου σιγὴν ἀπόλυτον ἐτήρησεν ὁ κόμπος Καλνόκης, πρόδηλον ὅτι πάνυ εὐλόγως οἱ μετὰ προσοχῆς τὰ πράγματα ἐξετάζοντες συλλαμβάνουσιν ὑπονοίας περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς δευτέρας ταύτης συνθήκης καὶ σχηματίζουσιν ἀμέσως τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ χαρακτὴρ ταύτης δὲν εἶναι ἀμυντικός, διότι ἐὰν τοιοῦτος ἦτο, ὁ ἐπὶ